

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13001

гр. София, 25.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20241110116020 по описа за 2024 година

Производството е образувано по искова молба от Г. В. К. против Прокуратура на Република България, с която се претендира да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца сумата от 24300 лева, представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди в периода от 08.05.2015 г. до 08.03.2024 г. в резултат на изявление от представителят на Апелативна прокуратура София, направено по време на открито съдебно заседание на 06.03.2024 г. по в.ч.н.д. 643/2022 г., а именно: „извършил може би новото престъпление“.

Съдът намира следното:

Предявеният иск е недопустим, като съображенията за това са, както следва:

Съгласно разпоредбата на чл. 132, ал. 1 Конституцията на РБ, при осъществяването на съдебната власт магистратите не носят гражданска отговорност за техните служебни действия, освен ако извършеното от тях не съставлява умишлено престъпление от общ характер. Описаното в исковата молба представлява дейност, обхваната от функционалния имунитет на магистрата, който гарантира гражданската неотговорност на действащия съдия, прокурор или следовател за действия, извършени от него при изпълнение на служебните му задължения и за постановените от него актове, освен при изрично предвидени от закона изключения - извършеното да представлява умишлено престъпление от общ характер, като в такъв случай процесуалната реализация на отговорността по отношение на магистрата следва да се развие по общия ред. Уреденият функционален имунитет е гаранция за свободното упражняване на магистратската дейност, като на магистрата се гарантира възможност да правораздава - да тълкува и прилага закона по отделните казуси съобразно своето тълкуване на законовите разпоредби, вътрешното си убеждение и доказателствата по делото. Съобразно цитираната конституционна разпоредба магистрат може да носи гражданска и имуществена отговорност на общо основание само за действия, извън кръга на служебните му ангажименти или ако отговорността е породена или е последица от действия, представляващи умишлено престъпление от общ характер. Конституционната забрана за търсене на отговорност от магистратите за извършени от тях действия/бездействия при изпълнение на служебните им задължения, изключва противоправния им характер, извън изрично предвидената хипотеза, при извършено умишлено престъпление.

В допълнение следва да се посочи, че икове за вреди от магистрати, причинени

от техни действия и бездействия в това им качество са допустими, само при условие, че е налице влязла в сила присъда за това, че извършеното е умишлено престъпление от общ характер. Конституционната забрана за търсене на отговорност от магистратите за извършени от тях действия/бездействия при изпълнение на служебните им задължения, изключва противоположния им характер, извън изрично предвидената хипотеза, при извършено умишлено престъпление. /В този смисъл са напр. *Определение № 438 от 29.11.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 805/2018 г., III г. о., ГК, Определение № 15849 от 27.06.2019 г. на СГС по гр. д. № 6000/2019 г. и др./.*

Изявленията на прокурора в съдебна зала са част от служебните задължения на магистрата по тълкуването на доказателствата и прилагането на закона, като същите представляват част от функционалния имунитет на магистрата.

С оглед горепосоченото, съдът намира предявения иск за недопустим, поради което и исковата молба на основание чл. 130 ГПК следва да бъде върната.

В исковата молба е обективизирано и искане за допускане на правна помощ, което съдът намира за неоснователно. Това е така, тъй като съдът достигна до извод за недопустимост на предявения иск, а съгласно чл. 24, т. 2 ЗПП правна помощ по чл. 21, т. 2 и 3 не се предоставя, когато претенцията е очевидно недопустима.

С оглед на горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба /озаглавена „частна жалба“/ с вх. № 91663/20.03.2024 г. по описа на СРС, подадена от Г. В. К. против Прокуратура на Република България като процесуално недопустима.

ОТХВЪРЛЯ искането на Г. В. К. за предоставяне на правна помощ по реда на чл. 95 ГПК, обективизирано в сезиращата съда искова молба /озаглавена „частна жалба“/ с вх. № 91663/20.03.2024 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело № 16020 по описа на съда за 2024 г.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от определението на ищеца на посочения в исковата молба адрес за получаване на призовки и съобщения.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____